

اکثر خانواده‌ها گرفتار این وضع هستند که باید هرچه زودتر کودک خود را آماده کنند ، از منزل خارج شود تا سر وقت بمدرسه برود ولی درست در همان چند دقیقه‌ای که بچه‌ها باید لباس پوشیده و از منزل خارج شوند همه کارها و سفارشات را که در مدرسه بآنها کرده‌اند و عضلات و ناراحتی‌های دیگر را بیاد می‌آورند . مداد و خط‌کشی که قرار بوده است برای زنگ نقاشی ببرند ، رضایت‌نامه‌ای که می‌بایستی از پدر و مادر خود برای اولیای مدرسه بگیرند گواهی‌نامه پزشکی بخاطر غیبت دو روز قبل و کاردستی که با سوزن و نخ می‌بایستی درست کرده باشند .... همه اینها را درست در همان چند دقیقه بیاد می‌آورند ! کارهایی که می‌بایستی شب قبل یا از چند روز قبل به پدر و مادر خود گفته باشند تا سر

گرفتاریها و مشکلات خانواده‌ها درباره فرزندان خود که بمدرسه می‌روند زیاد است این مشکلات و گرفتاریها با تشریح مساعی اولیای مدارس قابل حل است و می‌توان آنها را باسانی و البته بکمک روان‌شناسان و جامعه‌شناسان برطرف کرد و ما طی یک سلسله مقاله سعی میکنیم که این مشکلات را بتدریج بررسی کرده و راه‌حل‌هایی برای آنها پیدا کنیم .

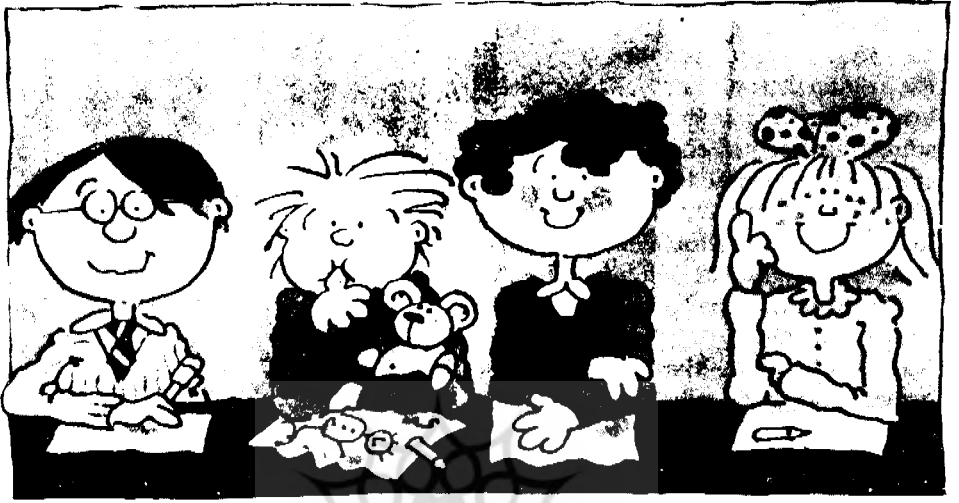
درد سر قبل از مدرسه

یکی از این مشکلات آماده کردن کودکان در ساعات اولیه صبح برای رفتن به مدرسه است . نزدیک‌های ساعت هشت صبح تقریباً

مشکلی که مادران در آماده کردن بچه‌های خود دارند

روشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

بمحض آنکه خواسته‌اند بانها بدهند ، رضایت نامه را هم قبلا نوشته‌اند ، خلاصه بایررداری زیاد دردرسها و مشکلات کودکان خود را برطرف می‌نمایند .

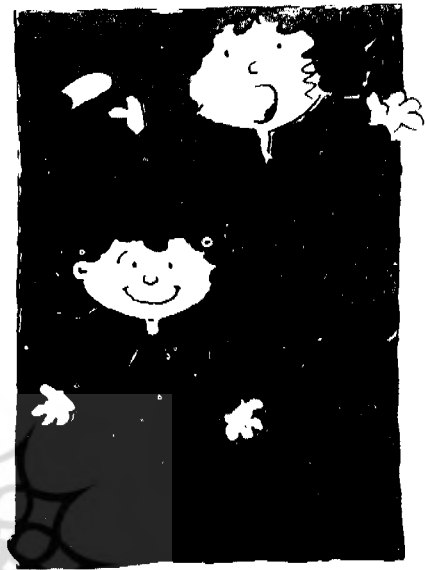
ولی باید دانست که روش هر دو دسته از این پدران و مادران درست نیست و برخلاف اصول تعلیم و تربیت است و بچه‌ها را بی نزاکت و بد بار می‌آورد .

آنچه که علمای روان‌شناسی در این باره توصیه می‌کنند اینست که پدران و مادران بهیچوجه نباید تسلیم نظر کودکان خود شوند و باید آنها را وادار کنند که بعد از این تکالیفی را که بانها میدهند و کارهایی را که باید برای روز مدرسه آماده نمایند فراموش نکنند و کاملاً بیاد داشته باشند . بدین منظور تذکر و نصیحت نه تنها مؤثر نخواهد بود ، بهتر است که قبلا پدران و مادران با معلمان و اولیای مدرسه بچه‌های خود مذاکره کنند و بعد با اطلاع آنها از روز بعد دیگر به سفارشات و تقاضاهای بیاد آمده بچه‌ها ترتیب اثر ندهند و بگویند که وقت نیست که این سفارشات را انجام دهند و بچه‌ها را با هر

فرصت آماده شده باشد . آخر در ظرف چند دقیقه که نمی‌شود سفارشات بچه‌ها را انجام داد ، اینکار اعصاب همه اولیا و مخصوصاً مادرها را خرد میکند . پدر و مادرها در مورد این نوع فراموشی بچه‌ها و گرفتاری و دردرس - هائی که بیمار می‌آورند دو روش مختلف بکار می‌برند . دسته‌ای به خودشان و بچه‌ها ناسزا می‌گویند و با اعصابی ناراحت و خراب سعی می‌کنند در همان مدت کوتاه و فرصت کم مداد و کاغذ و قلم مورد احتیاج بچه‌ها را آماده کنند و یا رضایت‌نامه آنها را بنویسند و بچه‌ها را هر طوری شده بموقع از منزل خارج کنند . البته پس از رفتن بچه‌ها بکلی خسته و فرسوده می‌شوند و تا آخر روز هم از فرط عصبانیت و ناراحتی نمیتوانند بکار خود برسند . عده‌ای دیگر از پدر و مادرها در برابر رفتار و فراموشکاری بچه‌ها کاملاً خونسرد میمانند و با خونسردی سعی میکنند که هرچه آنها خواستند برایشان فراهم کنند ، یعنی از پیش خود را آماده می‌نمایند که ایسن تقاضای دفع‌الوقت را انجام دهند . چند مداد و مدادتراش و پاک‌کن را آماده کرده‌اند

خیلی از پدران و مادران می‌پرسند که آیا می‌توانند بچه‌های خود را (خواهر و برادر را) در یک اطاق بگذارند که با هم درس بخوانند و تکالیفشان را انجام دهند؟

آیا بچه‌ها باید با هم درس بخوانند؟

و آیا یک خواهر و برادر ولو آنکه در یک کلاس هم باشند می‌توانند در خانه با هم درس بخوانند و درسهایشان را حاضرکنند؟ جواب این سؤال هم آری و هم نه است. از این جواب تعجب میکنند زیرا خواهران و برادران هم می‌توانند با هم درس بخوانند و هم نمی‌توانند و این موضوع بستگی به موقعیت و شرایط مکان و زمان دارد.

حالا اول ببینیم که در چه مواردی خواهر و برادرها باید جداگانه درس بخوانند و نباید در یک اطاق باشند؟

* موقعی که آنها غالباً با یکدیگر دعوا و نزاع کنند

* موقعی که بچه‌ها عادت کرده باشند مزاحم یکدیگر شوند

* موقعی که بچه‌ها با هم بازی کنند و وقت درس خواندن را تلف کنند

* در مواقعی که یکی از آنها و یا هر دو عادت داشته باشند درس را بلند بخوانند تا بتوانند آنرا حفظ کنند

* در مواردی که بعلمت کمی جا کتابها و دفترچه‌ها و کاغذهای آنها با یکدیگر مخلوط شود و در دسر تولید کند.

* در مواردی که یکی از بچه‌ها ساکت باشند ولی دیگری روحیه شیطنت و تحرک داشته و مانع درس خواندن دیگری می‌شود.

در این موارد بهتر است که یکی از بچه‌ها را در اطاق خودش وادار به درس

ناراحتی که شده است روانه مدرسه کنند تا در آنجا مورد شمتت و توبیخ واقع شوند، در این موقعیت بچه‌ها کم‌کم احساس مسئولیت میکنند و متوجه می‌شوند که اگر آنچه را بانه‌اگفته است فراموش کرده و از یاد ببرند تنبیه و توبیخ می‌شوند و در نتیجه سستی بخودشان می‌شوند و سعی می‌کنند که آنچه را که بانه‌اگفته می‌شود یا اینکه یادداشت کرده و یا آنرا خوب بخاطر بسپارند و قبلاً انجام آنها از پدر و مادر خود بخواهند و همه کار را فقط همان صبح زود که مدرسه می‌خواهند بروند نگذارند. این توصیه درباره بسیاری از کودکان عمل شده است و از آن نتیجه خیلی خوبی هم بدست آمده است آن کودکان کاملاً وظیفه‌شناس شده‌اند.

روانشناسان معتقدند که این امر در آینده کودکان هم مؤثر خواهد بود و آنها را افرادی وظیفه‌شناس و با اتکای به نفس بار خواهد آورد.

خواندن کرده و دیگری را باطاق نشیمن یا اطاق خواب و حتی آشپزخانه فرستاد که جدا از اولی تکالیف خود را انجام دهد . معمولا اگر در خانه ای خواهر بزرگتری باشد که نسبت به برادر کوچکتر خود رفتار - مادرانه ای داشته و او را دائماً کمک و یاری میدهد متوجه می شود که بطور متناوب محل درس خواندن آنها را از یکدیگر جدا کنند زیرا در غیر اینصورت بچه کوچکتر خیلی اتکایی بار می آید . و دائماً انتظار دارد که کسی باو کمک کند .

در مواردی که بچه های یک خانواده از لحاظ درسی قوای مختلفی داشته باشند ، و یکی از آنها نمرات خوب و عالی گرفته باشد ولی دیگری در درسی ضعیف باشد ، نباید گذاشت که آنها با هم درس بخوانند ، آنهم موقعی است که بچه تنبل تحت تأثیر بچه زرنگ واقع شود و با مشاهده او درس خوان می شود و اینهم معمولا کمتر اتفاق می افتد . حالا به بینیم در چه مواردی بچه های یک خانواده می توانند در یک اطاق درس بخوانند .

در موقعی که آنها درس خود را بتوانند با آرامی بخوانند و بهیچوجه مزاحم یکدیگر نشوند . در این موارد البته باید پدران و مادران سعی کنند که کلیه کتب و وسایل کار بچه ها را باندازه هر یک از آنها فراهم کنند . بطوریکه آنها ناچار نشوند از یکدیگر مداد و قلم و حتی کتاب لغت و خط کش و چیزهای دیگر را بگیرند و سر این چیزها دعوی شان بشود .

و اما در چه مواردی بچه های یک خانواده باید در یک اطاق درس بخوانند و تکالیف خود را انجام دهند و اینکار لازمت؟ در مواردی که آنها بتوانند به یکدیگر کمک و راهنمایی کنند ، در حقیقت همیشه

که نباید پدر و مادرها به کمک بچه‌ها بیایند و از آنها درس بپرسند و به‌بینند که بلدند یا نه. اینکار را خود خواهر و برادرها هم اگر بتوانند بیکدیگر کمک کنند می‌توانند انجام دهند، در حفظ کردن اشعار، جدول ضرب و معنای لغت‌ها بچه‌ها خوب بیکدیگر می‌توانند کمک کنند و از هم بپرسند تا یاد بگیرند. اگر بچه‌ها اختلاف سنی داشته باشند حتماً لازم نیست که بچه بزرگتر از کوچکتر درس بپرسد و او را در حفظ کردن کمک کند، بلکه گاهی هم بچه کوچکتر می‌تواند از این لحاظ به خواهر یا برادر بزرگتر خود کمک کند. و حتی در مورد نوشتن انشاء هم بچه‌ها می‌توانند کمک فکری بیکدیگر کنند و این

کمک فکری بمراتب مؤثرتر از کمک بزرگترهاست. از همه مهمتر اینست که به بچه‌هایی که میخواهند با هم درس بخوانند یاد بدهند که قبل از شروع کار نقشه و برنامه‌ای برای کار خود بکشند که چه مدتی را مثلاً بچه بزرگتر باید از کوچکتر بپرسد و چه مدتی را کوچکتر از بزرگتر و چه مدتی را هر یک به تنهایی درس خود را خوانده و حفظ کنند.

و اگر هم در خانواده‌ای سه یا چهار بچه مدرسه وجود داشته باشند معمولاً آن دو بچه می‌توانند با هم درس بخوانند که سسنان بهم نزدیکتر باشد و درستان بیشتر مشابه بیکدیگر باشد.

